

Salda Gölü Ve Lavantalar

– TülayMaviYıldırım · 05 Eylül 2024



Cennetten bir köşe olan Salda Gölü'nün kenarında, elinde dürbünü ile saatlerce kuşları izliyor, notlar alıyordu..

Ormanla kaplı tepeler, kayalık araziler ve küçük alüvyal ovalarla kaplanmış bu göl; berrak ve tertemiz suyuyla, turkuaz bakışlarıyla bir masalın içine çekiyordu insanı.

Gölün ev sahibi yaban ördekleriyle artık arkadaş olmuştu Samir. Ormandan gelen sevimli ve tehlikeli misafirleri de oluyordu; keklik, tilki, tavşan ve yaban domuzu görmeye alışmıştı, onlarla göz göze gelmek onu şaşırtmıyordu artık.

Lidya'nın turneye çıktığı gün izleyecekleri yol haritasını sormuştu ona ve en son duraklarının Pamukkale olduğunu öğrenmişti. O gün zihnine fazla mesai yaptırmış ve hayatının en mükemmel projesini yapmaya başlamıştı. Bu hallerine kendisi de inanamıyordu ama oluyordu..

Kadın, adamın duvarlarına ruhundan çizgiler bırakıp, envai çeşit renklere boyuyordu.. Adam ise bu duvarlara baktıkça, ressamına hayran oluyordu..

Yaşanması gerekiyorsa yaşarsın! Sadece yaşarsın... Kaçamadan, başa dönmeden... Samir de daha önceki başarısızlığını düşünmeden, hayallerinin altın yoluna kapılmış gidiyordu...

Bu geçen süre içinde ara ara motosikletiyle Yeşilova'ya gitmiş ve hazırlıklarını nihayet tamamlamıştı. Bu akşam Lidya geliyordu! Davetine evet dediğinde; o kadar mutlu olmuştu ki Salda Gölü'nün çevresini iki tur koşabileceğini bile düşünmüştü.

Vakit yaklaşıyordu; bir saat sonra bir melek gelecek ve kanatlarıyla turkuaz suyun üzerinde dünyanın en kusursuz dairelerini çizerek, Samir'in bütün evreni kaplayacak kadar büyük özlemine iniş yapacaktı.

Samir, yemek yapmaktan pek anlamıyordu o yüzden akşam için basit bir menü seçmişti: Çoktan marine ettiği köy tavuğu dilimlerinden körili tavuk, mozzarellalı uzun şerit makarna, tazecik sebzelerden şeftalili salata ve tatlı olarak da dolabında çoktan pişirip soğumaya bıraktığı çilekli ve yaban mersinli keşkül vardı.

Lidya'nın yanındayken eğer heyecandan, yakmadan yemeği pişirebilirse her şey mükemmel olacaktı. Dışarıya kurduğu yemek masasına zarafet ve hayranlığın rengi olan mor örtüyü sermişti.

Vazoya da bugün dalından koparılmış lavantalardan koyup, masanın şıklığını artırmıştı. Bulmak için kaç marketi gezmişti bilmiyordu ama lavanta desenli peçeteler de ahşap peçetelikte yerini almıştı.

Samir, rüzgarın da etkisiyle uzaklardan bir yasemin kokusu duymaya başladı, kafasını çevirip etrafa bakındığında; mor kurdele ile bağlanmış büyük ağız hasır şapkası, kalın askılı belden kloş elbisesiyle kendine yaklaşan Lidya'yı görünce olduğu yerde donup kalmıştı.

Lidya uzaktan el salladı, Samir elindeki valizi fark edince ona doğru hızlı adımlarla yürümeye başladı..

Yaklaştıkça; Salda Gölü'nün suları mı yoksa turkuaz mavisi elbiseyle Lidya'nın güzelliği mi daha berraktı karar vermek zorlaşıyordu.. Yaratıcının iki büyük lütfu şuan yan yanaydı..

"Samir, beni buraya çağırarak ne iyi ettin böyle. Büyüledim; insan burada kendi dengesini bulur, ruhunda şimdiye kadar birikmiş tüm melankolinin çöküşünü izleyebilir.."

"Ben teşekkür ederim Lidyacığım davetimi kabul ettiğin için. Arkadaşlığımızın bu ilk kilometrelerinde eşsiz anılarımız olacak inanıyorum.."

"Valizini alayım, yorulmuşsundur da, buyur otur soluklan biraz. Yolculuğun nasıldı rahat gelebildin mi Lidya."

Lidya kamp sandalyesine oturdu, gözleri hala Salda Gölü'nde mavinin en güzel tonundaydı:

“Şu manzaranın karşısına geçince inan bütün yorgunluğumu unuttum. Cennette çalışıyorsun sen Samir, buna iş denirse tabii..”

“Teşekkür ederim Lidya, bu güne kadar işimden hiç şikâyet etmedim, arazide çalışmak her mevsim kolay olmuyor görüldüğü gibi ama ben gözlediğim kuşların tek kanat çırpışını bile dünyadaki hiçbir işle değişmem. ”

“Ben de çok sevmeme rağmen aslında dünyanın en zor mesleklerinden birini icra ediyorum. Eserin sahnelenmesine kadar epey acılı bir süreç yaşıyoruz. Yıllarca bu işi yapmaya devam eden birçok bale sanatçısı arkadaşımızın vücudunda meydana gelen deformasyonlarda cabası.”

“Ara ara telefonda konuştuk ama genel olarak senin turne nasıldı Lidyacığım?”

“Dansçıların arasındaki senkron, gezdiğimiz her şehirde eşit derecede performanslar, adanmışlıkla olacak bir şeydi Samirciğim. Canlı canlı orada olup, keyifle izlemeni ve kulakları sağır eden o alkışları duymanı çok isterdim.”

“Tebrik ederim Lidya, şükür ki yüz aydınlığıyla bu turneyi de tamamladın. Senin adına çok sevindim canım. Emeklerin yerini buldu. Sanatın her kolu; yaşamanın tüm ertelenmişliğini, tüm saklanmışlığını ilahi bir ilimle ve aşkla ifşa ediyor.. ”

“Ne güzel ifade ettin Samirciğim. Yüreğinin zarifliği hiç eksilmesin..”

“Bayağı gevezelik ettik Lidyacığım, sen lütfen dinlen ben mutfağa geçiyorum izinle. İstedığın bir şey var mı? Rahat ol, kendini evinde gibi hisset..”

“Teşekkür ederim. Zahmet olmayacaksa bir fincan yorgunluk kahveni içerim. Sade olsun lütfen.”

Samir karavana geçti ketlı çalıştırdı önce, sonrada Lidya'nın bol köpüklü olmasa da kahvesini pişirdi ve dışarı servis edip tekrar mutfaktaki işlerine geçti.

Önce şerit makarnayı tencerede kaynayan tuzlu suyun içine bıraktı. Özenle yıkadığı sebzelerden iki büyük kase salata doğradı ve sosunu ayrı bir kaptaki hazırladı. Bayağı bayağı şef gibi çalışıyordu..

Masayı kurdu, en son etler kalmıştı. Dışarıda yanan ateşin üzerindeki çaydanlığı kaldırdı ve yağlanmış tavayı koydu. Tavuklar ağız ateşte pişerken, içerdeki ocakta köri sosunu pişirip geldi ve bu iki lezzetin vuslatını gerçekleştirdi.

Lidya da masaya geçmiş salataların sosunu ekliyordu, ana yemekte tabakları konulduktan sonra Samir

de içecekleri alıp masadaki yerini aldı.

Salda Gölü'nün manzarası zaten insanın gözünü doyuruyordu ama Samir'in mahareti de takdiri hak ediyordu.

Samir masaya bakınca derin bir şükür nefesi aldı, sonra da Lidya'nın yemek yemesini izledi. Vücut dili ve iltifatları evet yemeği beğenmişti, artık gönül rahatlığıyla yemeğe başlayabilirdi Samir.

Sürprizler bitmiyordu, çay demlenene kadar Lidya duşunu alıp pijamalarıyla dışarı çıktığında ayarlanmış projeksiyonu görünce çocuklar gibi sevindi. Beraber bir film seçtiler, birer büyük kâse mısırları kucaklarında, mis gibi demlenmiş çayla film izlemeye başladılar.

Lidya için bu tarif edilemez bir deneyimdi ve jestler de üst üste geliyordu, giderek Samir'in kara sularına geçiş yapıyordu..Bu yeni sandallarla bir su köyü bile kurabilirdi..

Samir çoktan lavanta desenli çarşaf takımıyla Lidya'nın yatağını hazırlamıştı. Filmden sonra Lidya karavana geçti ve Samir de dışarıdaki çadırda kendine bir yatak hazırladı ama heyecandan uyuyamıyordu ki. Çitten atlatıp durduğu hayallerle en sonunda gözlerini kapatmıştı.

Lidya, Peyman'ın yeminini sinesinde tutarken, tüm hayatını yarım yaşıyordu.

Neden diyordu, neden yollar hep barikata çıkıyor..

Neden gerçekleştiremeyeceği rüyaları gösterip duruyor..!

Cevapsız birçok soru Lidya'nın aklından çıkıp yıldızlara yükseliyordu...

İşiltılı bir sabaha erkenden uyanmışlardı. Lidya rahat etmek için bugün hardal sarısı pantolonunu ve üzerine de beyaz işlemeli sıfır kol bluzunu giymişti. Samir de bugün gri kot pantolon ve toz mavi gömlek tercih etmişti.

Motosiklete atlayıp, kahvaltı için doğal yaşam köyüne doğru yola çıktılar. Yol uzundu ama motosikletle yolculuk keyifliydi..

Kahvaltıdaki gözlemeler, tereyağı ve gül reçeli mükemmeldi ama şuan oldukları yeri düşününce burası mora boyanmış bir masal diyarıydı. Bu kadar yakından hiç lavanta tarlası görmemişti.

Güler yüzlü lavantalar; binlerce yıldır olağan üstü kokusuyla şişelenen, kraliçelere sürülen, asaletin ve gücün kokusu..

Ayakucundan başlayıp ufuk çizgisine kadar devam eden bir misk-i amber; izleyenlerin ruhundaki mor şişeli kandilleri sıra sıra yakan, kâkülleri ve yeşelleri mora boyanmış, semavi atların terkisinde dörtnala huzura ulaştırır lavantalar..

Lidya arkadaşlarına lavantadan imal edilmiş ürünlerden küçük hediye paketleri yaptırmıştı. Samir de lavanta kokulu bir kolye almıştı. Lidya'nın çok hoşuna gitmişti ve boynuna takmıştı.

İkisi de motosiklete atladı, Lidya kollarını Samir'in beline sardı ve dönüş için yola çıktılar.

Çok eğlenmişlerdi, yabancı iki kıta gibiydiler, bugün birbirlerini keşfediyorlardı. Kaçamak küçücük bakışlar ve zihinde dolanan acabalar..

Yolu neredeyse yarılamışlardı, Samir Lidya'nın kollarını belinde hissettiğinden beri hülyalara dalmıştı. 'Bir gün, Lidya'nın sevgisi de yüreğimi böyle sımsıkı saracak mı?' diyordu.

Motosiklet asfalt yolda akıyordu, dünyanın en tarifsiz yolculuğunu yaşıyordu Samir.. Özellikle şuan aklının ucundan geçmesi imkânsız bir şey oldu, aniden motosikletin önünde bir tilki belirdi, Lidya "Dikkat et Samir, onu öldüreceksin..!" diye bağıırıyordu.

Samir, muvazeneyi kaybetti ve direksiyonu sola kırmaya çalıştı. Motosiklet devrilerek sürüklemeye başladı..

...

Mavi Yıldırım